

Reisebrev 1–12 / 9 - 2003. Ardglass – La Coruna.

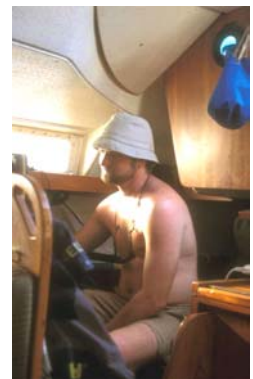
Etter at Morten hadde vært hjemme og tjent litt penger slo jeg følge tilbake til "Solid" med Ryan Air fra Karmøy fredag 1. september. Det startet litt dramatisk da sikkerhetskontrollen fryktet at luftpatronen i redningsvesten skulle blåse flyet i luften. Vi ankom Dublin i bortimot midnatt etter en mellomlanding i London. Etter å ha installert oss på ungdomsherberge fikk vi så vidt tid til å utforske Dublin's fair city og miss Molly Mallone's etterkommere.

Neste dag var det buss til Ardglass i Nord-Irland der Lena ventet i "Solid" (de bussene kjører som svin). Det var meningen å seile ut tidlig neste morgen, men ut over ettermiddagen fyltes havnen opp med lystige seilere så det var umulig å komme ut. Som man sier på de kanter, "If you can't beat them - join them ..". Den store sammenstimlingen kom av at det var fest på lokalet (dvs teltet) før neste dags regatta til Isle of Man. Ut på kvelden måtte vi opp i teltet for å utforske stilen. De hadde leidd inn spillemann for kvelden, men etter Mortens konklusjon var det bare for anlegget sin del, for etter hvert overtok publikum mikrofon og underholdning og holdt det gående på irsk vis i allefall til vi køyet. Vi traff også et ektepar i en norsk båt (Oslo) der.

Ut på søndag formiddag løsnet det seg i havnen og vi kom i vei. Det var heller lite og feil vind, og dagen gikk til noe seil og noe motor. Om kvelden ankret vi opp i ly av en holme kalt Irlands Øye utforbi Dublin.

Neste dag lurte Morten opp anker og seil og vi gled av gårde uten at jeg merket det. Det ble igjen en dag med noe motor og mest seiling. Irskesjøen er grunn så det virket litt uvirkelig å måtte passe seg for grunner "midt" ute på havet. Ja faktisk var "Solid" ute og gjorde seg kjent, enten det skyldes slurv, at sandbankene hadde flyttet seg noe eller at kartet ikke var helt korrekt i forhold til GPS.

Etter kartet skulle det fortsatt være 3-4 m da vi kjente en lett berøring.

Morten ved kartbordet

Crossshaven utenfor Cork, Irland

Til kvelden prøvde vi å gå inn til en ferjehavn, men den var helt ubrukelig i pålandsvær, så da det ellers var lite havner i området ble det å fortsette ut i havet forbi Carrick Rock i mørke og frisk bris, og det ble til at vi fortsatte helt til Crossshaven utenfor Cork i Irland i en leg. I Cork har de en god båtbutikk og folk var generelt særs oppmerksomme og trivelige (Som de sa, "..we are from Ireland".)

Lena er varm

Etter to dager med nydelig vær var det på tide å komme til havs (fredag). Turen startet med motor og nydelig vær. Etter hvert kom det smygende en lett bris så mye at genakeren klarte å forstumme motoren.

Genaker var et arktisk og effektivt beklædningsstykke, men etter å ha tilbrakt en dag på dekk med lesing og diverse mens autopilot og genaker tok seg av seilene ble tanken luftet om å ta den ned da vinden løftet litt på seg og nattevaktene startet. Men Morten ville ha litt "action" så kluten fikk henge. Men det gikk ikke lang tid på første vakt før det var genakeren som tok kontrollen og ikke Lena. Alle mann på dekk og litt armer og bein før vi fikk temmet villdyret og puttet det godt ned i posen. Resten av turen var i grunnen en eneste passe frisk slør helt til Spania.

Her er det på sin plass å berømme Lena litt. Ikke bare tryllet hun frem det mest oppfinnsomme og lekre retter, men på skrå bredder og i til dels urolig sjø. Undertegnede fikk merke det under et forsøk på oppvask der gryter og kopper og kar for vegg imellom.

På nattevaktene (3x3) var det god tid til å filosofere. Man så månen komme opp, solen gå ned og også månen gå ned igjen. Et og annet stjernesudd. I stjernebildet Karlvogna passerte to satellitter. Var det Iridim, GPS eller et par USA-spioner som følger med at ikke andre skaffer seg masseødeleggelsesvåpen som de har så mange av selv?

Også på dagtid var det mye å se. Stadig hadde vi besøk av store delfinflokker og også en del småhval. Jeg så en skikkelig stor hval som blåste langt borte. Da Lena påsto hun så hai ble vi litt betenkte. Hadde hun smakt på saltvannet - men senere måtte vi alle innrømme at vi så to finner som gled langsomt side

Mye å se både i sjø og luft

om side i vannskorpen og som ikke kunne være annet enn hai. Også i luften var det liv, med bl. annet mye suler. En skarvlignende ruskete sak prøvde 7 innflyvninger for landing i masten men måtte gi seg.

Småfugl var dyktigere, men hva gjør sommerfugler og hveps midt på havet? Lena fisket også opp noe rart som fløt i havet i større mengder. Det viste seg å

være noe levende (Portugisiske krigsskip?).

Hva er dette?

Vi ankom La Coruna i Spania midnatt (trodde vi) etter 4,5 døgn seilas og en gjennomsnittsfart på

4,5 knop. Innen kl. 2.00 om natten hadde vi fått dusjet og stelt oss og spist et betre måltid på byen.

Lena & Morten prøver badelivet

Kveldsstemming i La Coruna

La Coruna

opplevde vi som en by med mange kvaliteter. En veldig ren og pen by som var godt tilrettelagt for friluftsliv og tur-muligheter for befolkningen. Den 3 km lange promenaden fra havnen til fyret Hercules med Gaudi-inspirerte gatelys/ oppheng for kjøreledning til de gamle "San Francisco"-trikkene og med ansiktet mot Biscaya og Atlanterhavet var en perle med mye utendørskunst.

Det 1800 år gamle Romerske fyret Hercules i La Coruna – Galicia, plassert der Hercules etter sagnet hogg hodet av sin fiende.

La Corunas svar på Stonehenge

Gamlebyen var en eneste stor restaurant med mye spennende sjømat der det kunne virke som om byens 250k befolkning var ute å spiste hver kveld/natt. Kanskje ikke så rart når man kunne få en 3 retters middag med drikke og kaffe for €8 (70 kr.). Men i lengden ble det noe anmassende å vandre rundt i mellom border og matlukt overalt.

Skipperne foran Hercules.

Etter 3 dager med byliv var det på tide for undertegnede å komme seg hjem. Drosjen skulle komme på kaien kl. 5.00 neste morgen . Siste kvelden undret jeg meg på at selv ikke rådhusklokkene i denne byen gikk rett. De viste en time mer enn våre. Da gikk det opp for oss at vi hadde ikke levt i pakt med tiden de siste 3 døgn - og en del små rarieteter i bakhodet raslet forsiktig på plass. Hadde vi ikke fått orden på dette hadde nok drosjen ventet forgjeves på kaien neste morgen. Hjemturen gikk via Santiago, Milano og København

Til slutt en stor takk til vertskapet på "Solid" for god pleie, gjestfrihet og opplevelser! God tur videre og vær forsiktige!

Gaute.